

jeg atter brugt en kraftig Udtalelse, idet jeg havde betegnet det som en Taabelighed. Jeg beklager, at det ærede Medlem har misforstaaet mig. Jeg sagde nemlig ikke, at det var en Taabelighed, jeg gjorde opmærksom paa, at en Ordfører for det konservative Folkeparti i Folketinget for kort Tid siden henviste til, at Styrkeforholdet politisk var saadan, at der er tre Partier, med det langt overvejende Antal Medlemmer baade i Folketing og Landsting, som er Modstandere eller Ikke-Tilhængere af Toldforanstaltninger, og han tilføjede da: Denne Tale om et Toldforlig mellem Socialdemokrater og konservative, et Forlig, som ikke kan gennemføres, er altsaa en Taabelighed. Denne „Taabelighed“ har jeg citeret, og det ærede 14de landstingsvalgte Medlem har ingen som helst Ret til at sige, at jeg har betegnet det som en Taabelighed, det er den konservative Ordfører i Folketinget, Hr. Christmas Møller, der har gjort det. Men jeg maa bekende, at ogsaa jeg anser det for umuligt at komme frem, naar man ved, at Forholdene er, som de er. (*Ellinger*: Saa maa man kæmpe for sin Mening). Ja, det anbefaler jeg ogsaa det ærede Medlem at gøre, jeg har ikke det mindste imod, at han kæmper alt det, han kan. (*Ellinger*: Med andres Hjælp). Ja, jeg kæmper med min egen Hjælp, det ærede Medlem faar saa tage Hjælpen, hvor han kan faa den, hvis han trænger til Hjælp.

Det ærede 14de landstingsvalgte Medlem gik dernæst over til at tale om, at det vilde have Betydning at kende det, han kaldte de skjulte Led i Foranstaltningerne. Det forekommer mig dog en ret urimelig Tanke at ville have det næste Led, før man har gjort sig fortrolig med det nærværende Led. Vi har gennemført visse Ting; for at faa en Kæde ud af det er vi nu i Færd med et Led, der skal føjes ind i det foregaaende Led, og først naar det er føjet ind, er der Spørgsmaal om det næste Led. Det er muligt, at der ikke behøves noget næste Led — det er ikke, fordi jeg tror stærkt paa, at det vil blive overflødig, men det er dog en Mulighed, og man skal dog ikke gaa til saa utalende Foranstaltninger som at hjælpe det privatkapitalistiske Erhvervsliv, før det er absolut nødvendigt. Det er fra alle Sider

meget stærkt betonet, hvor ubehageligt det i Grunden er for Erhvervene at skulle paakalde offentlige Foranstaltninger, helst vil de klare sig selv. Jeg mener derfor, at vi nu først maa have denne Lov bragt i Orden og udnytte den i den Udstrækning, vi er i Stand til. Derefter vil det vise sig, hvilke Industrier der ikke kan komme ind herunder, og hvilke Foranstaltninger der maa være paakrævede for at hjælpe dem; det vil træde ret stærkt frem, naar det viser sig, at denne Lov ikke er anvendelig. Hvor gerne jeg end ellers vilde det, kan jeg derfor ikke imødekomme det ærede Medlem med at oplyse ham om det, han anser for Hemmeligheder, de skjulte Led. Selvfølgelig er der forskellige Planer, vi allerede nu er meget fortrolige med i Kriseværnsudvalget, som vi beskæftiger os med, og som vi har beskæftiget os med i længere Tid, og der forhandles, som jeg allerede omtalte i Gaar, med Finansministeriet om ny Foranstaltninger, der staar i Forbindelse med Toldloven, men det er dog klart, at om disse Enkeltheder kan jeg ikke paa dette Stadium give det ærede Medlem Oplysninger for Offentlighedens Øren.

Det ærede Medlem gjorde endvidere Bemærkninger om Arbejdsløshedsfonden og paaskønnede, saa vidt jeg forstod ham, Villien til at forhandle paa dette Punkt som paa andre Punkter om Ændringer, der maatte vise sig at være mere tiltalende for det konservative Folkeparti end den Form, Lovforslaget nu har. Jeg kan ogsaa for min Del takke for og paaskønne, at det ærede 14de landstingsvalgte Medlem udtalte, at en imødekommende Holdning fra vor Side vilde møde Imødekommenhed fra det ærede Medlem. Jeg har for øvrigt ikke tvivlet derom, det ærede Medlem har altid vist sin Villie til at opnaa forsvarlige Resultater af den Virksomhed, der udfoldes paa Rigsdagen.

Sluttelig sagde det ærede Medlem, at hvis der var den samme Forhandlingsvillie hos den nuværende Regering som hos det ærede 17de tingvalgte Medlem (Brandes), saa gik det nok, saa havde han i alt Fald Haab om et Resultat. Jeg tør ikke smigre mig med at have en saadan Forhandlings-evne, som han tillagde det ærede landstingsvalgte Medlem, men Villighed til For-